

8.

Til Regering og Rigsdag!

Efter at Kommissionen angaaende Anlæg af ny Jernbaner nu har afgivet sin Betænkning, og Lovforslaget om Jernbaneanlæg er forelagt i Rigsdagen, tillader det undertegnede Fællesudvalg, der er valgt som et staaende Udvalg for de tre Foreninger: Handelsforeningen, Detailhandlerforeningen og Haandværker- og Industriforeningen i Esbjerg, sig at rette en ærbødig Anmodning til de høje Myndigheder, Regering og Rigsdag, om at lade den midtjydske Jernbane, der efter Kommissionsforslaget skal gaa fra Funder over Brande—Sdr. Omme—Grindsted til Bramminge, faa en saadan Retning, at den fra Grindsted føres direkte til Esbjerg i Stedet for over Bramminge.

Som det vil ses af Bilagene til Kommissionsbetænkningen, navnlig Nr. 22 [og 23, er der anført vægtige Grunde til at give Banen den her ansøgte Retning fremfor den af Kommissionen foreslaaede, og Erfaringen fra de mellemliggende Aar har til fulde bekræftet Rigtigheden af, at Trafikken til og fra Esbjerg var og fremdeles er i stærk Stigning.

I Tiaaret 1897—1906 er Eksporten over Esbjerg stegen
 fra 60,000 Tons til 128,000 Tons eller med 113,8 pCt.,
 og i samme Tid er Importen gaaet op
 fra 109,500 Tons til 198,000 Tons — 80,8 —

Det tør sikkert antages, at Massen af det Gods, der pr. Bane gaar til og afsendes fra Esbjerg Station, i samme Tidsrum er vokset forholdsvis lige saa meget.

Og lige saa sikkert tør man gaa ud fra, at den betydelige Udvidelse af Esbjerg Havn, der staar for, og Overgangen til daglig Routebaad paa London, der ogsaa kun er et Tidsspørgsmaal, ville i endnu højere Grad forøge Indførselen over Esbjerg og koncentrere Udførselen af Landbrugets Produkter om denne Havn.

Allerede nu foregaar jo saa at sige hele Landets Flæskeeksport over Esbjerg, og Smør- og Ægeksporten stiger meget stærkt.

Den moderne, intensive Landbrugsdrift kræver i stedse voksende Omfang indførte Foderstoffer og indført Kunstgødning — ikke mindst for de magre Jorder paa Vestkysten og de store opdyrkede Hedelodder i Midtjylland.

Esbjerg er et Hovedcenter for Udførsel af Landbrugets Produkter og vil ogsaa blive det for Indførsel af Foderstoffer etc.

Om saa godt som alle de Egne, Banen gennemskærer — om Egnen fra Brande og Syd efter ubetinget — gælder det, at de naturligt ere henviste til Esbjerg, Vestkystens eneste Havn, og det tør vistnok uden Overdrivelse siges, at langt den væsentligste Del af den Godstrafik, den midtjydske Bane vil faa at besørge, vil være til og fra Esbjerg.

Men naar Forholdet er det, synes det at være ganske unaturligt ikke at lade Banen sigte direkte mod Esbjerg. Over Bramminge forlænges Vejen til Udførselshavnen med 7—8 Kilometer, hvilket antageligt vil betyde en Fragtforøgelse paa ca. ½ Kr. for hver Ton. Regner man, at f. Eks. en Fjerdedel af Udførselsgodset over Esbjerg vil gaa ad den ny Bane, bliver det